

“Vrouwen zijn zijn beter in wuile lollen”

GENT • Wie een goed geheugen heeft zal Kurt Defrancq (51) nog kennen als het typeje Modest uit de TV-programma's Rosa en Eric Bastiaensuit Thuis. Of misschien ook uit ontelbare andere televisieprogramma's en theaterproducties. Volgens insiders is hij sympathiek, levensrecht en een man met veel artistieke troeven. Omdat goedgelovigheid niet zo direct onze beste eigenschap is, gingen we zelf op onderzoek.

FRANS VAN DAMME/FOTO: GAA

“Ik ben geboren op 11 september, eigenlijk de eerste ramp die op Nihé Elvevengbeurde” lacht Defrancq. “Mijn opgroeifase was in Brugge maar uiteindelijk beland ik in het Gentse als aangespoelde West Vanning.” Zijn ouders gingen elke week naar de stadsschouwburg en kleine Kurt mocht mee. “Aan de ontbijttafel was het gespreksonderwerp de voorstelling die we gezien hadden. De grandeur van theater had toen iets fees-

francq het fonds ‘De Acteurspenning’ heeft opgericht, dat hulp biedt aan acteurs en actrices met pensioen die het moeilijk hebben. “Bedoeling is om niet structurele steun te bieden, bij medische kosten komen we tussen, we willen een helpende hand te zijn bij urgente basisbehoeften. Het initiatief kwam er dankzij een legaat van de Koning Boudewijnstichting. Het is voor acteurs vaak al een probleem om tijdens hun loopbaan rond te komen, omdat ze niet altijd een project hebben. Hun pensioenopbouw is zo mogelijk nog moeilijker door de verbrokeerde carrière. Tijdelijke armoede is dan soms het resultaat. We zoeken nog steeds donateurs.”

KWETSBAARE GROEP

Meer dan de helft van de artiesten heeft het moeilijk, het eergevoel is groot, sommigen willen geen hulp

Zijn er te veel acteurs voor het huidig werk-aanbod? “Het is een wetmatigheid dat jongeren sneller worden gecast dan ouderen. Een sociaal vangnet bestaat maar het volstaat dikwijls niet. Meer dan de helft van de artiesten heeft het moeilijk, het eergevoel is groot, sommigen willen geen hulp. Het blijft een kwetsbare groep. Puur economisch is het niet evident om in ons beperkt taalgebied als acteur rond te komen.” Daarom ging Kurt op zoek naar een tweede peiler waarop zijn carrière kan rusten. Hij werd cultureel adviseur aan de

zijn als yin en yang, als peper en zout. Het culturele aanbod is een van de redenen waarom jongeren voor een bepaalde studierplaats kiezen. Het is mijn taak dit aanbod in Gent uit te bouwen. Ik ben een multifunctionele mens. De academische wereld is gedreven, boelend en verrijkend, ik ben blij daar deel te mogen van uitmaken.”

Weten dat je niet onnodig, uitzichtloos moetijden is een hele geruststelling. Als acteur liever dood op de planken dan tussen de planken.” Hij haat het ondertussen niet aan zijn hart komen, en geniet, weliswaar met mate, van het leven. “Ik ben niet materialistisch. Van vergelijken wordt men ongelukkig, wees tevreden met wat je hebt. Mochten mensen meer met elkaar praten, dan zouden we elkaar beter kennen en beter verstaan, het zou veel plezieriger zijn om samen te leven. Veel mensen luisteren niet, nadenken is niet het herschikken van vooroordelen. Ik ben gelukkig maar onrustig en gedreven, altijd met zoveel bezig. Ik zal maar volledig tot stilstand komen wanneer ik gecremerd ben.”

VOLKSE OMGEVING

Lachen moet men doen, zich niet ergeren. Kurt was dan ook, jaren terug, de stuwende kracht achter de Gentse ‘Nacht van de Vuile Lollen’. “Ik ben graag in een volkse omgeving. Mijn kranje lezen in een echt volkscafé en luisteren, observeren, het is zo verrijkend, daar zitten de beste stand-up comedians. Je zou het zo direct niet verwachten maar vrouwen kunnen het best vuile lollen vertellen.” (lacht)

• Leif (LevensEinde InformatieForum):
078/15.11.55

telijk, daarom ging moeder vooraf naar de coiffeur. Kapitein Zeppos op TV, dat was mijn jeugdidoel, toen televisie nog magie was. Altijd de dromer van de klas geweest, uit het raam kijken naar de vogeltjes buiten kon me soms meer boeien dan wiskunde. Respect voor andere mensen en solidairteit werd me met de paplepel ingegeven.”

HULP AAN ACTEURS

Misschien is het wel daarom dat Kurt De-

MULTIFUNCTIONEEL

“De drang om acteur te worden, was op mijn 18e groot. Het verlaten om naar de universiteit te gaan bleef latent aanwezig. Mijn twee jobs

